

Arrest

nr. 210 807 van 11 oktober 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Daisy KIRSZENWORCEL
Louizalaan 207/13
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 4 juni 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 juli 2017 om geen gunstig gevolg te geven aan de aanvraag om terug in haar vorige administratieve toestand te worden geplaatst.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 oktober 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat D. KIRSZENWORCEL en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 31 juli 2017, met kennisgeving op 4 mei 2018, beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris geen gunstig gevolg te geven aan het verzoek van de verzoekende partij - die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn - om terug in haar vorige administratieve toestand te worden geplaatst, volgens de verwerende partij ingediend op 7 oktober 2016 nadat zij ambtshalve geschrapt zou zijn op 15 december 2015. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“D.C.N., F. (...)”

Geboren te Goiânia op (...).1976

Nationaliteit: Brazilië

Adres: (...)

N.N. (...)

Mijnheer / Mevrouw de burgemeester,

Betrokkene werd op 15.12.2015 ambtshalve geschrapt uit de vreemdelingenregister. Op 7.10.2016 heeft zij gevraagd om terug in haar vorige administratieve toestand te worden geplaatst.

Na onderzoek van haar dossier ben ik tot het besluit gekomen geen gunstig gevolg te geven aan haar aanvraag.

Betrokkene heeft namelijk geen bewijzen geleverd van haar aanwezigheid in België tijdens de periode vanaf het voorstel tot ambtelijke schrapping op 27.08.2015 tot het aanbieden ter inschrijving.

Derhalve kan de aanwezigheid van betrokkene in België gedurende de desbetreffende periode niet worden vastgesteld.

Indien betrokkene haar aanwezigheid in België tijdens de betwiste periode onmogelijk kan bewijzen, kan zij uiteraard een nieuwe aanvraag doen, overeenkomstig de bijlage 19ter op basis van haar verwantschap met een Belg/EU-onderdaan. Mits voorlegging van de nodige stavingsdocumenten kan de verblijfssituatie van betrokkene op die manier opnieuw in orde gebracht worden.”

2. Over de rechtspleging

Waar de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partij te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging geniet, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede middel, door de verzoekende partij in haar verzoekschrift het derde middel genoemd; voert zij onder meer de schending aan van de hoorplicht “op zich en in combinatie met het zorgvuldigheidsbeginsel en het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel”.

Het middel luidt als volgt:

“Zij betoogt dat het verhoor als basis zal dienen voor verdere stappen binnen de administratieve procedure en het daarom noodzakelijk is dat de dienst Vreemdelingenzaken kennis heeft van alle relevante informatie. Het beginsel van behoorlijk bestuur is van toepassing bij het nemen van beslissingen met individuele draagwijdte.

Verzoekster specificeert dat de bestreden beslissing een beslissing met individuele draagwijdte betreft en dat de hoorplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur van toepassing is bij het nemen van dergelijke beslissingen. Het is noodzakelijk dat de verwerende partijen met kennis van zaken een beslissing treffen waarin het gehoor van verzoekster past. Ze verwijst naar de taallose bewijzen die niet geanalyseerd werden en door een standaard antwoord kreeg. Elke partij in het geding moet de kans krijgen om alles wat zij nuttig acht te kunnen zeggen aan de rechter. Men mag van de rechter verwachten dat zij behoorlijk luistert, en met de argumenten rekening houdt bij zijn beslissing.”

3.2. De verwerende partij antwoordt met betrekking tot het tweede middel het volgende in haar nota met opmerkingen:

“In een tweede middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- De hoorplicht en het recht op eerlijk proces.

In de mate dat verzoekende partij de hoorplicht aanziet als onderdeel van de zorgvuldigheidsplicht die op de bestuurlijke overheid rust, laat de verweerder gelden dat aan het zorgvuldigheidsbeginsel is voldaan wanneer verzoekende partij de kans werd geboden nuttige inlichtingen naar voren te brengen, zoals in casu.

“De hoorplicht is, zoals verzoekers zelf aangeven, in beginsel niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (RvS 26 maart 2003, nr. 117.575). Het “horen” kan enkel in het raam van het zorgvuldigheidsbeginsel vereist zijn. Het zorgvuldigheidsbeginsel bij feitenvinding houdt in dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek

van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen. Dit impliceert niet dat verzoekers mondeling dienden te worden gehoord, maar dat zij de mogelijkheid moeten hebben gekregen om bepaalde inlichtingen op een nuttige wijze naar voor te brengen.” (R.v.St. nr. 95.805 van 23 mei 2001)

Verweerder stelt vast dat verzoekende partij in casu nuttig voor haar belangen is kunnen opkomen. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij een aanvraag tot herinschrijving indiende.

Per schrijven dd. 13.10.2016 werd verzoekende partij uitdrukkelijk de mogelijkheid gegeven om nuttige documenten over te maken. Verzoekende partij heeft aldus wel degelijk de mogelijkheid gehad om naar behoren en daadwerkelijk haar standpunt kenbaar te maken in het kader van haar aanvraag tot herinschrijving. “De hoorplicht is, zoals verzoekers zelf aangeven, in beginsel niet van toepassing op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (RvS 26 maart 2003, nr. 117.575). Het “horen” kan enkel in het raam van het zorgvuldigheidsbeginsel vereist zijn. Het zorgvuldigheidsbeginsel bij feitenvinding houdt in dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen. Dit impliceert niet dat verzoekers mondeling dienden te worden gehoord, maar dat zij de mogelijkheid moeten hebben gekregen om bepaalde inlichtingen op een nuttige wijze naar voor te brengen. De Raad merkt op dat verzoekers op het ogenblik dat zij beslisten hun “naamswijziging” kenbaar te maken aan het bestuur zij tevens de kans hadden om hieromtrent de nodige toelichtingen te verstrekken. De zorgvuldigheidsplicht verplicht er voorts een bestuur niet toe om de inlichtingen die het via een andere overheidsdienst verwierf voorafgaandelijk aan het nemen van een beslissing met een rechtsonderhorige te bespreken. Aangezien de bestreden beslissingen, zoals reeds gesteld bij de bespreking van het eerste middel, de mogelijkheid voor de zoon van verzoekers om een verblijfsmachtiging om medische redenen te verwerven onverlet laat, kan niet ingezien worden waarom de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid hieromtrent bijkomende inlichtingen zou moeten hebben ingewonnen. Een schending van de zorgvuldigheidsplicht wordt niet aangetoond.” (R.v.V. nr. 36 772 van 8 januari 2010)

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de herinschrijving aan verzoekende partij diende te worden geweigerd met bevel om het grondgebied te verlaten.

De gemachtigde van de Staatssecretaris handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

De in casu bestreden beslissing werd rechtmatig genomen, zonder miskennis van de de hoorplicht waarvan verzoekende partij de schending aanvoert.

Het tweede middel kan evenmin worden aangenomen.”

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat zij bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De hoorplicht houdt in dat het bestuur, bij afwezigheid van een formele regeling ter zake, niemand een voordeel kan weigeren dat zijn belangen aanmerkelijk kan beïnvloeden, noch hem dergelijk voordeel kan ontnemen noch hem een sanctie met een voldoende ernstig karakter kan opleggen zonder dat de betrokkene vooraf de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen. Bij de aanvraag van een voordeel is in beginsel aan deze voorwaarde voldaan doordat de aanvrager in zijn aanvraag alle nuttige elementen kan laten gelden (RvS 9 september 2015, nr. 232.145, Khusbeen).

De bestreden beslissing betreft een weigering om gunstig gevolg te geven aan de aanvraag van de verzoekende partij om terug in haar vorige administratieve toestand te worden geplaatst nadat zij ambtshalve werd geschrapt. Aldus geldt ook ten aanzien van een dergelijke beslissing de hoorplicht met dien verstande dat, zoals reeds gezegd, hieraan in beginsel is voldaan doordat de aanvrager alle nuttige elementen laat gelden die hij in de aanvraag kan en moet uiteenzetten. Indien evenwel het bestuur bij de weigering van het gevraagde voordeel rekening houdt met essentiële elementen of zich steunt op doorslaggevende gegevens die de betrokkene redelijkerwijze niet kon of niet moest kennen bij het indienen van zijn aanvraag, of steunt op redenen waarop de betrokkene in zijn aanvraag niet kon of moest anticiperen, dan dient dat bestuur, alvorens te beslissen, de betrokkene wel de mogelijkheid te bieden om op nuttige wijze zijn standpunt kenbaar te maken nopens die feiten en redenen (RvS 9 juni 2015, nr. 231.480, Degrendele).

In voorliggende zaak deed de verzoekende partij volgens de verwerende partij op 7 oktober 2016 een aanvraag bij de gemeente om terug in haar vorige administratieve toestand te worden geplaatst. Het administratief dossier bevat een schrijven van de verwerende partij aan de burgemeester van Bierbeek van 13 oktober 2016, waarin gevraagd wordt de verzoekende partij uit te nodigen om zich binnen de maand aan te bieden bij de gemeente om bewijzen voor te leggen van haar aanwezigheid in België vanaf 27 augustus 2015 tot 7 oktober 2016, waarbij uitdrukkelijk wordt aangegeven dat zij dient aan te tonen niet langer dan 1 jaar te zijn weggeweest. Verder wordt verduidelijkt waaruit dit bewijs kan bestaan, namelijk *“Dit kan aan de hand van officiële documenten die ondertekend zijn door betrokkene, bijvoorbeeld: PV, bankverrichtingen met de handtekening van betrokkene, contracten allerhande zoals bvb een huurcontract, terugbetalingsbewijzen ziekenfonds, raadplegingen in een ziekenhuis, loonbriefjes of andere bewijzen waaruit ontegensprekelijk de aanwezigheid van betrokkene in België blijkt tijdens de betwiste periode en andere.”* Verder besluit de brief met *“Indien betrokkene haar aanwezigheid in België tijdens de betwiste periode onmogelijk kan bewijzen, kan zij uiteraard een nieuwe aanvraag doen, overeenkomstig de bijlage 19ter op basis van haar verwantschap met een Belg/EU-onderdaan. Mits voorlegging van de nodige stavingsdocumenten kan de verblijfssituatie van betrokkene op die manier opnieuw in orde gebracht worden.”* Deze brief werd door de verzoekende partij echter voor kennisname ondertekend op 9 november 2017, namelijk na het nemen van de bestreden beslissing. Ook uit het e-mailverkeer tussen de verwerende partij en het vreemdelingloket van Ternat blijkt dat de brief pas op 9 november 2017, dus na het nemen van de bestreden beslissing aan de verzoekende partij werd betekend, nu hierin wordt gesteld: *“Op 13.10.2016 werden naar aanleiding van betrokkenes aanvraag tot herinschrijving bewijzen opgevraagd van haar aanwezigheid in het Rijk. In juni 2017 heb ik vervolgens geïnformeerd bij de gemeente Bierbeek of de brief reeds aan betrokkene kon betekend worden en of zij desgevallend reeds documenten had binnengebracht. Op 20.06.2017 vernam ik van de gemeente dat betrokkene van ambtswege geschrapt werd, het moment dat zij vernam welke documenten nodig waren voor de herinschrijving, zij zonder meer verdwenen was. Vervolgens werd in juli 2017 een weigering tot herinschrijving opgesteld. Het feit dat betrokkene uiteindelijk op 9 november 2017 alsnog de brief betekent en documenten voorlegt, doet geen afbreuk aan deze beslissing.”* Deze bevindingen stroken ook met de weergave van het telefoongesprek tussen de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris die de bestreden beslissing nam en de advocate van de verzoekende partij van 14 mei 2018 die zich in het administratief dossier bevindt. Hierin wordt aangegeven dat de verwerende partij tijdens dit gesprek de tijdlijn van het dossier verduidelijkte, onder meer stellende *“op 13.10.2016 werden documenten van mevrouws aanwezigheid opgevraagd, toen zij zich aanbood bij de gemeente en hoorde dat er bewijzen van aanwezigheid dienden te worden voorgelegd, is ze echter met de noorderzon verdwenen. Bijna een jaar later werd bijgevolg de herinschrijving van mevrouw geweigerd. Intussen heeft mevrouw, na het nemen van de weigeringsbeslissing in juni 2017, opnieuw de herinschrijving gevraagd in Ternat en de brief met de vraag om bewijzen van aanwezigheid voor te leggen, getekend.”*

De Raad kan slechts vaststellen dat de stukken van het administratief dossier niet toelaten te besluiten dat de verzoekende partij met zekerheid voor het nemen van de bestreden beslissing in kennis werd gesteld van de inhoud van de brief van 13 oktober 2016 aan de burgemeester van Bierbeek, brief die de verzoekende partij zelf pas op 9 november 2017 ondertekende. Aldus bestaat er geen zekerheid over het feit dat de verzoekende partij wist dat van haar verwacht werd dat zij bewijzen zou overmaken die specifiek haar aanwezigheid in het Rijk aantonen tussen 27 augustus 2015 en 7 oktober 2016, of dat zij op de hoogte was welke stukken hiertoe bijvoorbeeld konden worden overgemaakt, opdat zij zou kunnen worden heringeschreven en haar verblijfsrecht behouden.

Dit klemt des te meer nu uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij, weliswaar na het nemen van de bestreden beslissing, verschillende stukken onder meer aangaande haar verblijf in België gedurende de genoemde periode heeft overgemaakt aan de gemeente en zij eveneens een stukkenbundel toevoegt aan haar verzoekschrift, zodat het niet onaannemelijk lijkt dat de verzoekende partij, mocht zij hiertoe de kans hebben gehad – in de zin dat zij hiertoe zou zijn uitgenodigd –, deze stukken aan de verwerende partij op het eerste verzoek had ter kennis gebracht.

Aangezien het niet vaststaat dat verzoekende partij voorafgaand aan het nemen van de bestreden weigeringsbeslissing in de mogelijkheid werd gesteld haar standpunt uiteen te zetten specifiek met betrekking tot haar aanwezigheid in België tussen 27 augustus 2015 en 7 oktober 2016, element dat doorslaggevend is in de bestreden weigeringsbeslissing, kan zij worden bijgetreden waar zij betoogt dat het de verwerende partij als zorgvuldige overheid toekwam haar de mogelijkheid te bieden om verdere duiding te geven en haar hierover dus te horen, minstens schriftelijk uit te nodigen om voor het nemen

van de bestreden beslissing bijkomende inlichtingen te verschaffen over haar aanwezigheid in het Rijk in genoemde periode.

De argumenten van de verwerende partij doen daaraan geen afbreuk, nu zij slechts voorhoudt dat de verzoekende partij via het schrijven van 13 oktober 2016 uitdrukkelijk werd uitgenodigd stavingsstukken voor te leggen. Uit het voorgaande blijkt echter dat niet vaststaat dat de verzoekende partij van de inhoud van dit schrijven op de hoogte was voor het nemen van de bestreden beslissing.

Een schending van de hoorplicht in het licht van de zorgvuldigheidsplicht wordt aannemelijk gemaakt. Dit onderdeel van het tweede middel is in de besproken mate gegrond. Deze vaststelling leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing. De overige aangevoerde schendingen behoeven geen verder onderzoek nu deze niet tot een ruimere nietigverklaring kunnen leiden.

4. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 juli 2017 om geen gunstig gevolg te geven aan de aanvraag om terug in haar vorige administratieve toestand te worden geplaatst, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU